

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Vita, Auctore anonymo. B. Artaldus Cartusianis adscribitur, Arveriae
cartusiam condit, fit Belicensis episcopus, Arveriam redit, et ibidem obit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73889)

A abjiciendæ dignitatis Pontificiæ, quantum quidem e Pontificis responso apparet, ex cordis puritate tamen, ausus fuerit mentionem injicere, et hujusmodi ab illo, in summa rerum et Ecclesiæ perturbatione versante, responsum acceperit. Neque vero Viri virtutem Belicensis ecclesia minoris fecit. Amiserat illa sub annum 1184 Rainaldum seu Reginaldum, suum ex Ordine Carthusiensi episcopum. Ante Rainaldum episcopos habuerat Pontios, Bernardos, Anthelmos ejusdem Ordinis alumnos serie vix non continua sibi succedentes. Rainaldo rebus humanis erepto, ad Arveriensis se vertit Belicensis ecclesia, unde Artaldum sibi præsullem petiit: contra Artaldus destinatus sibi insulas fuga declinare tentavit; verum cælesti luce detectus, latebris egredi, et episcopali oneri seniles humeros subjicere compulsus est. Sic igitur quidem paruit Artaldus Belicensium votis, et commissi sibi gregis curam, dum illi præfuit, ut paucis dicam, strenue et cumulatissime gessit; sed, vix evoluta sæcennio, adstipulante votis ejus Clemente III summo Pontifice, Belicensem cathedram cum desideratissima Arveriensis solitudine sub annum 1190 commutavit, sibi Deoque reliquo vitæ cursu unice vacaturus.

virtutum
suarum odore

B 26 Illustre adeo religiosæ perfectionis exemplum, teste biographo, non paucos ad imitationem sui pertraxit: in his idem biographus Joannem Abundantiæ (canonicorum regularium S. Augustini abbatie in diocesi Gebennensi) abbatem collocat, quem in Arveriensis Carthusia anno 1202 defunctum, et pietatem suam scriptis a se variis litteris testatam reliquisse ait. Joannis Carthusiani litteras, quæ auctoris sui pietatem luculente produnt, exhibet tomus XXIV Bibliothecæ veterum Patrum, jam aliquoties laudatus, a pag. 1306 usque ad pag. 1318. Sed earum auctor epistola 5 ad Bernardum nepotem suum domus Portarum, non Arveria, se conceptis verbis alumnum inscribit. Morotius vero in Athenæo Carthusiensi ejusdem Ordinis scriptores, sua quemque ætate, enumerans, Epistolarum supradictarum auctorem refert ad annum 1155, neque alterius Joannis Cartusiani, nedum Arveriensis domus alumni, qui sæculo XII scriperit, mentionem facit; unde, quod quidem ad litteras a Joanne Cartusiano sæculo XII scriptas, attinet, dubitare cogor, an non fortassis Vitæ B. Artaldi scriptor, Epistolas, quæ Joannis Portensis fuerit, Joanni, Abundantiæ quondam abbati, nominum homonymia deceptus adscriperit. Ceterum de hoc Joanne præclara fit mentio, teste Guichenono in Necrologio cartusie de Meyria his verbis: Joannes ex abbate Abundantiæ Carthusianus Arveria, discipulus S. Artholdi, integritate vitæ, et singulari præcellens charitate obiit mcccii.

multos ad
institutum
suum lallieit,

C 27 Non infrequens fuit ea tempestate canonicorum regularium ad Carthusienses transmigratio: fecerant id ipsum jam inde a S. Brunonis tempore Stephani duo, alter Burgensis, Diensis alter; cujus rei luculentum testimonium perhibet Guigo Carthusiensis Prior in Vita S. Hugonis Gratianopolitani episcopi apud nos tom. I Aprilis pag. 40, ubi sic habet: Habebat autem (S. Bruno) socios Landuinum (qui post eum Carthusiæ Prior exstitit) duos Stephanos, Burgensem et Diensem (hi S. Rusi canonici fuerant, sed desiderio vitæ solitariae ei, abbate favente, sese conjunxerant), Hugonem etiam, quem cognominabant Capellanum etc. Præstiterat id etiam S. Hugo, primum canonicus regularis, tum Carthusianus, ac denique Lincolnensis episcopus;

cujus Vitam ab auctore æquali conscriptam in Mss. habemus. De cujus canonicatu sic habet cap. 1 lib. 1: Et genitricis quidem solatio, cum primæ necdum metas ætatis attigisset, orbatu est, collegioque regularium una cum genitore in brevi postmodum sociatus. Quod et alibi loco non uno reperitur.

AUCTORE
J. B.

E 28 Ex eadem porro S. Hugonis Lincolnensis Vita ad verbum fere descripsit, quæ de hujus sancti præsulis ad B. Artaldum, Arveria a positus Belicensibus infulis commorantem, accessu num. 6 refert. Non exprimit quidem ille Artaldi nomen; sed lib. v cap. 14 Belicensem quondam episcopum ex Priore domus ejusdem (Arveria) assumptum ad cathedram diserte ait, ut dubitare non liceat, quin de B. Artaldo sermonem hic habeat. S. Hugonis ad B. Artaldum accessum Guichenonus in Serie chronologica episcoporum Belicensium anno 1205 illigavit; rectius biographus noster anno 1200: nam teste S. Hugonis Vitæ scriptore cap. 15, iter illud in Galliam Hugo agressus est, expleto jam uno post regis Johannis coronationem anno; Joannes autem anno 1199 die 27 Maii Angliæ rex coronatus fuit, ut scribit Matthæus Parisiensis in Historia Majori Angliæ. Non multis post annis B. Artaldus superstes fuit: obiit enim annis et meritis gravis, teste biographo, Pridie Nonas Octobris anno Domini mcccvi, ætatis suæ cv, conversionis vero lxxxv; honorifice sepultus a Bernardo Belicensi episcopo in parvo claustrum inter portas capituli et ecclesiæ, ubi ad tumulum ejus lapideum miracula facta dicuntur multa et insignia, sed quorum nulla, ut supra dictum est, ad nos notitia pervenit.

et miraculis
clarus moritur
1206.

VITA,

Auctore anonymo.

**B. Artaldus Cartusianis
adscribitur, Arveria car-
tusiam condit, fit Belicen-
sis episcopus, Arveriam
redit, et ibidem obiit.**

Beatæ memoriæ Artoldus sive Artaldus, Belicensis episcopus *a*, ex nobili dominorum de Sothnodo *b* stemmate in altis Veronesii jugis oriundus, nobilitatem suam ad caelestem dignitatem consequendam convertit; calcatisque sæculi honoribus, ac aula comitis Marianensis *c* spretis delitiis, Dei cultui se totum ab ipsa adolescentia dedicavit: a cujus famulatu, ut nulla posset occasione avocari, cartusiam Portarum *d* sub Bernardi primi eremi incolæ et Prioris, sanctitate celebris, obedientia ingressus est; ubi tyrocinia vitæ spiritualis exercens, admirandam sanctitatis futuræ spem eremicolis præbuit, quibuscum orationibus assiduis, jejuniis ac vigiliis incumbens, mira spiritus humilitate, piarumque constitutionum observantia ita eos præcelluit, ut reverendus Guigo, Prior Cartusie Majoris

Beatus post
annos aliquot,
in cartusia
Portarum
exactos,

a
b
c
d

AUCTORE ANONYMO. *e* Majoris *e*, illum ad aliorum salutem operandam, novasque in diocesi Gebennensi, de præsulis Humberti de Grandson *f* voluntate, cellas construendas dignum reputaverit. Ad hoc igitur perficiendum Vir obediens ac quietis amator vastam Arverie *g* solitudinem, non longe a castro paterno sitam, saxis et spinis asperam, nivibus coopertam, solisque ursis ac feris perviam, elegit.

novam cartusiam *2* Ad quam anno Domini millesimo centesimo supra trigesimum secundum cum aliquot piis fratribus ascendens, in convalle, quæ modo Cæmeterium dicitur, vili opere cellulas seu tuguriola construxit; ibique per decem annos in magna rerum penuria, divitiarum tamen spiritualium abundantia locuples, omnibus ascetis exemplo factus, quo pacto humilitatem exercere, mundum ac seipsum spernere, Deum autem unice colere, et pie orare deberent, angelicam exegit vitam; quo usque virtutis ejus bonus odor circumquaque diffusus Arducium de Faucigny, Gebennensis ecclesiæ novum præsullem *h*, ad eum pertraxit; qui cum loci asperitatem miraretur, habitisque piis colloquiis, Artoldo *B* suavior extitit, sedes mutandi, ac in præcipiti montis aditu monasterium construendi: is summi Pontificis favorem, comitisque Amedæi *i* benevolentiam ac manus auxiliatrices haud sibi defuturas pollicitus; sicque mirifice ex tali colloquio exhilaratus præsul, ad sua reversus, quod gratanter promisit, fideliter adimplevit.

Arverie condit: *3* Etenim montes circumvicinos et locum a præfato comite Arveriensibus obtinuit: limites quoque a Lucio Papa II anno Domini *mcxlii* designari fecit *k*; omne jus decimarum ad se spectans liberaliter concessit; nonnullosque nobiles ecclesiasticos et sæculares ad præfati cænobii constructionem et dotationem instigavit. Unde Humbertus comes *l* donationes a patre Amedæo, Christo ejusque sanctæ Genitrici Mariæ, et Ordini Cartusienso anno ejusdem Christi *mcxlii* oblatas, ratas habuit et confirmavit: sicut et Humbertus Belli-Joci dominus, sororius prædicti comitis Humberti *m*, qui et grangiam *n* de Fauolet iis acquisivit. Aymo et Hugo de Varennes *o* domni Bernardi Portarum Prioris consanguinei ecclesiam ædificaverunt. Petrus senescallus Lugdunensis capitulum fecit; et grangiam de Lavarone contulit. Guichardus de Bello-Joco *p*, filius dicti Humberti, unam cellam fecit, sicut et Stephanus Lugdunensis unam. Aymo de Rivoire *q* dormitorium fratrum. Petrus de Chimilieu *r* et duo ejus fratres coquinam et Artoldus Saisyriaci decanus *s* refectorium construxerunt. Magister vero Pontius *t* fecit hospitium Religiosorum domus inferioris cum cella Prioris. Monachi quoque Nantuacenses *u*, et regulares canonici Bellicenses *x* jus suum infra prælibatos confines concesserunt; per plures alii non solum eleemosynas, sed etiam suavi jugo Christi ibidem colla submiserunt; adeo ut locus ille ex spelunca ferarum factus fuerit habitatio justorum sub beati Artoldi pia disciplina degentium.

inde ad cathedram Bellicensem evehitur, * contemptor *4* Erat enim egregius pietatis magister, rerum caducarum mirificus contemplator *, ac insignium magnificus operator, Ecclesiæque tranquillitatis adeo studiosus, ut sæpe sæpius ad Alexandrum III, Romanorum Pontificem, et ad Fridericum Ænobarbum, imperatorem schismaticum, epistolas direxerit pacis ergo inter eos componendæ, et tranquillitatis Ecclesiæ restituen- *y* *z* *aa* *caque relicta Arveriam rediit.* *bb* *cc* *dd* *ee* *ff* *ubi a S. Hugone Lincolnensi invidetur,* *ee* *ff*

tuendæ *y*. Interea vero Raynaldus ex monacho *D* Cartusiæ Bellicensis episcopus *z*, absoluto laudabiliter præsulatu, ultimo die Novembris anno Incarnati Verbi *mcxxxiv* ex humanis decessit. Unde orbatu præsule Bellicenses, cum jejuniis et orationibus idoneum pastorem sibi dari efflagitarent; superna inspiratione Prior Arverie Artaldus, sanctitatis fama celebris, cleri universi delectu et maximo plebis applausu, electus est episcopus, qui ne delatum honorem reciperet, sylvarum saltus et Balmani *aa* latibula expetiit et requisivit. Sed non potuit diu tanta lux sub modio abscondi; dum enim ab omnibus quaereretur, lumine de celo super latitantem descendente detegitur, capitur et ad urbem trahitur; atque magna omnium jubilatione inauguratus in sedem episcopalem, clericorum ac civium quasi humeris subvectus, collocatur: susceptum autem non tam honorem, quam onus ea virtute ac vigilantia gessit, ut Dei beneplacitum impleret, creditæ plebis salutem miris modis promoveret, et nihil ex eis, quæ Apostolus in episcopo exigit, studiis et operibus desiderandum relinqueret.

5 Pristinum enim vitæ Cartusianæ institutum, in victus et vestitus austeritate, silentii observantia, orationum assiduitate retinuit, seque divino ministerio ac sacris concionibus addixit, quibus spiritualis medicus omnium morbos curaret, atque singulis ingereret religiosis actibus incitamenta virtutis, pauperum curam gessit præcipuam; adeo ut in eorum solatia omnia liberalissime erogaret, nec alimentis quotidianis parceret. Convoluit morientibus, invidit ægrotos, quibus etiam sæpe utramque mentis corporis sanitatem restituit, peccatores ad meliorem frugem reduxit; justos in bono confirmavit, dissentientes mira dexteritate ad invicem reconciliavit, nullumque ab opere Dei vacuum tempus excidere permisit. Tandem annis jam grandis, pastoralisque sollicitudinis fractus laboribus assiduis, Clementi III summo Pontifici *bb* mente propalata, de ejus assensu infusus deposuit *cc*, et pontificia dignitate se abdicans, ad pristinum Arverie desertum, vitæ solitariae percupidus, et amore laboris Deo impendendæ servitutis accensus, remigravit, cælestemque ibi vitam et divinis totam contemplationibus ac officiis intentam per sexdecim fere annos instituit, multosque hoc suo exemplo ad mundi repudium pertraxit, ex quibus Joannes Abundantiæ *dd* abbas abundantiam sæculi cum penuria eremi magnanimitè commutans, in mira humilitate et vitæ integritate ibidem anno *mcxc* diem extremum peregit, cujus pietatem epistolæ de diversis scriptæ testantur.

6 Cum autem S. Hugo, Lincolnensis episcopus *ee*, in Angliam e domo suæ professionis Cartusia rediret anno *mc*, Arveriam circa festum SS. Jacobi et Christophori *ff*, quamvis esset propter loca montuosa ascensu difficilis, et ab itinere remotior, hac specialiter de causa expetiit. Beatus Artoldus, ex episcopo simplex cellicola effectus, præfati præsulis longo tempore exæstans desiderio, aspectu ipsius et affatu cupiebat refoveri, quod etiam per internuncios ei sæpius innotuerat: processerat quidem Vir ille beatus in diebus suis, et mediante jam mundanæ lucis occasu, ad interminabilis diei suspirabat ingressum, nec dissimiles animi, quamvis in ætate dissimili præfato sancto Præsuli erant. Jam enim caduca omnia, quæ jam ab annis teneris

A teneris vilipenderat, in gravi ætate fastidio habebat. Optato igitur uterque potitus colloquio, suæ singuli recessus conscientia ex alterius sanctitatis fulgore, dum sua vicissim occulta pandunt, splendidiore reddunt, qui tandem simul ad commune fratrum omnium venere colloquium. Tunc a Lincolnensi episcopo dominus quondam Bellicensis Antistes formam pacis, inter Franciæ et Angliæ reges *gg* initæ, sibi petit coram fratribus referri: nam concordia illorum ipsum interfuisse cognoverat. Ad quam Viri tanti petitionem ferventissimus Ordinis zelator, haud modice contristatus, ita leniter et quasi jocando ait: «O» inquit «domne Pater,» rumores audire et referre, etsi licet episcopis,» sed monachis non licet, et in cellas vel claustra rumores afferre non licet.» Hæc dicens, et cæteris fratribus, ad spiritualis ædificationis studium verba convertit, gratisque ab Artoldo et cæteris fratribus actis de visitatione et elemosynis a defuncto rege Angliæ Henrico *hh* sibi missis, pius Hugo recessit.

* *supple Artoldo*

hh

et valde senex moritur anno 1206.

B 7 Beatus vero Artoldus reliquos sex suæ vitæ annos in omni humilitatis, obedientiæ, patientiæ ac charitatis officio consummavit. Post hæc obitus sui divinitus factus conscius in morbum incidit, suavique habito de superna beatitudine colloquio cum domino Bernardo Bellicensi præsule Cartusiano *ii*, divino monitu illum illuc conveniente, datisque fratribus supremæ adhortationis officiis, et sanctis Ecclesiæ munitis Sacramentis, in cinere positus, gaudensque in Domino, inter verba orationis expiravit pridie Nonas Octobris anno Domini *kk*, ætatis suæ *cv*, conversionis *lxxxvi*. Ejus autem corpus ab eodem præsule Bernardo, assistentibus Guigone Arverniæ Priore *ll* cum cunctis fratribus et aliquot ex monachis Bellicensibus, honorifice sepultum est in parvo claustro inter portas capituli et ecclesiæ. Hujus autem Sancti merita apud Regem gloriæ præcelsa, plurima, et stupenda, quæ ad ejus tumulum facta sunt, miracula postea affatim prodidere. Divinæ enim virtutes ibidem jugiter coruscant, quibus infirmi et moribundi hujus sancti Pontificis precibus, solatia perceperunt ingentia, ad laudem Dei Omnipotentis, qui est in Sanctis mirabilis et benedictus in sæculorum secula. Amen.

ii

kk

ll

C

ANNOTATA.

a Belica primaria civitas est Beugesiæ, de qua vide num. 1 *Comment. prævii*. Ex Guichenoni calculo episcopus ejus quadragesimus septimus fuit B. Artaldus ab anno circiter 1184 usque ad annum 1190.

b Sotonod Guichenonus scribit, estque Beugesiæ castrum in Veromæi valle, de qua vide num. 1 *Commentarii prævii*.

c Maurienna Sabaudia tractus est, in qua oppidum cognomine ad Arcum fluvium: parebat, cum B. Artaldus adolesceret, Sabaudia dominis, qui Sabaudia simul et Mauriennæ comites audiebant. Vide num. 8 et 9.

d Sita est in Beugesia haud procul oppido S. Ragneberti, et fundata a Bernardo et Pontio, monachis Benedictinis ad Cartusianum Institutum transeuntibus sub annum 1113. *Vid. num. 10 et seq.*

e Sita est in Delphinatu prope Gratianopolim, Ordinis Cartusiani caput, cui, uti et toti Ordini a S. Brunone quartus præfuit Guigo ab anno 1110 usque ad annum 1137. Hujus suc-

cessori Hugoni adscribitur annus initi regiminis 1152 apud Morotium pag. 21; sed legendum *mcxxxvii*, contextus docet.

f Legendum verosimiliter de Gramont. Vide num. 12.

g Arveria territorium est in Veromæi valle, de qua vide dicta num. 1.

h Subscripsit fundationi Cartusie Repausatorii anno 1131. Instrumentum edidit pro ecclesia de Condaminio anno 1171, in quo Henricum dominum de Focignaco (Foucigny) nepotem suum vocat. Vide Bibliothecam Guichenoni centuria 1 cap. 8 et 34.

i Hujus nominis III Sabaudia comes, pater Humberti, de quo ad litt. 1.

k Sedit a mense Martio anni 1144 usque ad Februarium anni proxime sequentis. Bulla, qua Arveriensis Carthusiæ limites fixit, data fuit anno 1144 die 2 Maii, teste Guichenono, ubi de eadem Carthusia agit.

l Humbertus III Sabaudiam tenuit ab anno 1149 usque ad annum 1188.

m Humbertus Belli-Joci dominus (de Beaujeu in diocesi Matisconensi) uxorem duxit Alisiam, Amedei III Sabaudia comitis filiam.

n Id est, prædium seu villam rusticam.

o De his vide num. 18. Varennes vicus est in diocesi Matisconensi.

p Monpensierti in Arvernia dominus.

q Vide num. 18.

r Occurrit apud Guichenonum hujus nominis parochia diocesis Belicensis in Beugesia sub vocabulo S. Andrea.

s Vide num. 18.

t Forte Pontius magister ecclesiæ Lugdunensis, de quo num. 18.

u Nantua Benedictinorum canobium est in Beugesia, quod a S. Amando episcopo Trajectensi conditum ac illius sepultura nobilitatum perpetram nonnulli voluere. Vide *Comment. prævium* in Vitam S. Amandi §§ 20 et 21.

x S. Augustini Institutum Belicenses canonici amplexi fuere anno 1142; qua de re exstat Innocentii secundi bulla apud Sammarthanos; secularem vero habitum resumpserunt anno 1377.

y Vide num. 25 et seqq.

z Evocatus est ad cathedram Belicensem anno 1178; anno sequenti sub Alexandro III Lateranensi concilio interfuit.

aa Gallice forte la Balme, cujus nominis loca in Beugesia Guichenonus tria recenset: La Balme in Veromæi valle, La Balme Pierre-chastel ad Rhodani ripam, La Balme sus Cordon. Verosimiliter primum hic biographus indicat, cum Arveria, unde Artaldus fugit, etiam in eadem valle sit sita.

bb Creatus est Pontifex anno 1177, obiit 1191.

cc Circa annum 1190.

dd Monasterium est in Chablasio juxta Dranciam fluvium, olim canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini, ab abbata celebri S. Mauriti Agaunensis dependens, nunc Congregationis Fuliensis. Ita Guichenonus Bibliotheca Sebastianæ cent. 1 cap. 2 in Annotatis.

ee Colitur 17 Novembris.

ff 23 Julii.

gg Anno Domini mcc mense Maio in Ascensione Domini pax reformata est inter regem Francorum Philippum II et Joannem Angliæ regem, inter Vernonem et insulam Andeliaci (Andely) Rigordus de Gestis Philippi. Biographus S. Hugonis cap. 14. Expleto jam uno post regis

AUCTORE ANONYMO.

AUCTORE
ANONYMO.

regis Johannis coronationem anno, ad petitionem illius tranfretavit iterum beatus episcopus, ut interesset colloquio ipsius cum rege Francorum, in quo demum pax reformata est.

hh *Hujus nominis secundo. Obierat anno 1188.*
ii *Bernardus II Bellicensem cathedram occupabat anno 1198. Catalogus illustrium Carthusianorum, teste Guichenono, de illo hæc habet: Obiit vi Martii mcccvii Bernardus, ex Carthusiano Bellicensis episcopus, omnis virtutis et sanctitudinis speculum.*

kk *Guichenono teste in Historia Breviæ et Beugesiæ, ita habet Catalogus illustrium Carthusiensium: Sanctus Artholdus, ex Cartusiano*

Bellicensis episcopus, stupendis miraculis clarus obiit anno mcccvi pridie Nonas Octobris. *Item Martyrologium ecclesiæ Lugdunensis: Secundo Nonas Octobris obiit Artoudus, bonæ memoriæ monachus Alverni et sacerdos, quondam episcopus Bellicensis.*

ll *Anno 1200 Guigo hic, Averni Prior, una cum Bernardo Bellicensi præsule mox memorato ortam inter Carthusianos Portarum et monachos Ynimontis litem composuit; ut ex confecto ea de re ab ipsis instrumento patet apud Guichenonum in Serie episcoporum Bellicensium pag. 58 et binis sequentibus,*

DIES SEPTIMA OCTOBRIS.

SANCTI, QUI NONIS OCTOBRIS COLUNTUR.

- S**ancta Justina V. M. Patavii in Italia.
- B** SS. Marcellus et Apuleius MM. Romæ.
- S.** Eumenius episcopus conf. Alexandriae in Ægypto.
- SS.** Sergius et Bacchus martyres in Syria.
- S.** Julia virgo martyr in Syria.
- SS.** Quartus et Marcellinus Capuæ in Campania Italiae.
- S.** Marcus Papa confessor Romæ.
- S.** Helanus presbyt. conf. in pago Remensi in Gallia.
- C** **S.** Leopardinus monachus M. Albiniaci in pago Borbonico.
- S.** Augustus presbyt. abbas apud Bituricas in Gallia.
- S.** Palladius episc. conf. Mediolani Santonum in Aquitania secunda.
- S.** Ositha vel Osgitha, V. M. in sui nominis oppidulo comitatus Essexiæ in Anglia.
- S.** Adalgisus episc. Novariensis conf. in ducatu Mediolanensi.
- S.** Martinus primus abbas Belli-fontis, nunc Vallisparadisi, in Legionensi regno Hispaniæ.
- S.** Geroldus Coloniensis, pro martyre cultus, apud Cremonam in Insubria.
- S.** Pipio diaconus conf. Bellnæ in Vastinensi Galliæ tractu.

PRÆTERMISSI ET IN ALIOS DIES RELATI.

Sanctæ Pharaïldis corporis Gandavum relationem hac die signat Ms. Florarium Sanctorum hoc modo: Apud Gandavum Relatio sanctæ Pharaïldis virginis, sororis sanctæ Gudulæ virginis, de stirpe Karolidarum. Hujus sanctæ Virginis gesta exposita apud nos sunt, de ejusdemque translationibus actum est die

iv Januarii.

S. Virgilius, Arelatensis archiepiscopus in Gallia, hodie legitur apud Bucelinum in Menologio Benedictino. Actum de eo in Opere nostro est die

v Martii.

Marci eremite in Ægypto, qui Anachoretarum

Vitas scribebat, hodie meminit Franciscus Maurolycus in suo Martyrologio, eumque secuti sunt Ferrarius in Catalogo Generali Sanctorum, qui non leguntur in Romano, auctorque Martyrologii Germanici, at de cultu illius nil proferunt. Vide, quæ de eodem annotata apud nos sunt in Synopsi historica de altero S. Marco monacho in Ægypto ad diem

v Martii.

SS. Silvii, Hilarii, et Honorati, episcoporum confessorum, et Pappoli episcopi et martyris Inventionem Tolosæ hoc die memorat Molanus. Simili modo Saussayus in Martyrologio Gallicano ad eundem die habet: Tolosæ inventio sancti Pappoli episcopi et martyris, ne non